

Detective neemt afscheid van AZM

Op donderdag 12 januari vond de afscheidsreceptie van AZM-professor Marjolein Drent (56) plaats. Wegens bezuinigingen is haar afdeling gesloten. Van enige wrok is geen sprake.

Verslag van dhr. Ruud Maas in opdracht van het dagblad de Limburger.

Natuurlijk wil je blijven. Longarts Marjolein Drent, afkomstig uit het Gelderse Bennekom, windt er geen doekjes om. Dat ze afscheid moet nemen van het Maastrichtse ziekenhuis en daarmee ook van haar honderden patiënten, is zuur. Maar het verplichte afscheid komt nu eenmaal niet uit de lucht vallen. Het AZM besloot de topspecialismen klinische immunologie en sarcoïdose af te stoten. Het voerde als reden voor het afstoten aan dat het hospitaal gekozen had 'niet alles meer zelf te blijven doen'. Een bezuinigingsmaatregel omdat deze afdelingen vaak de 'moeilijkste gevallen' behandelen. En die kosten uiteraard het meeste geld.

*Longarts Marjolein Drent (in groene bloes) had gisteren in het AZM haar afscheidsreceptie
foto **Harry Heuts***

Voor patiënten betekent dat dat ze voortaan op andere plekken in het land geholpen moeten worden. Eigenlijk was Drent samen met nefrologimmunoloog Pieter van Paassen en professor Jan-Willem Cohen Tervaert al per 1 mei 2011 boventalig verklaard. Om de overgang voor patiënten soepel te laten verlopen, vroeg het AZM de drie om nog een jaar te blijven. Drent bleef inderdaad, maar ze maakt het jaar niet helemaal vol. „Ik ben nu bijna achttien jaar werkzaam in het AZM en ik wil mijn periode hier op een plezierige manier afsluiten. We hebben er als team voor gezorgd dat onze patiënten elders goed zijn ondergebracht. We hebben ons best gedaan en daarom heb ik nu vrede met het besluit.”

Drent vertrekt met opgeheven hoofd. Trots overheerst. Zij en haar team hebben de afgelopen jaren prachtige dingen voor elkaar gekregen. Van heinde en verre komen mensen naar Maastricht toe omdat ongelooflijk veel kennis in huis is. En velen komen speciaal voor Drent omdat ze internationaal te boek staat als expert. Dat blijkt ook uit de reacties op 'zorgbeoordelingswebsite www.zorgkaartnederland.nl . Drent krijgt er een 9,6. Alle patiënten zijn er vol lof over haar. 'Marjolein uniek en een geweldige arts. Als je haar als arts hebt, heb je echt geluk! Beter kun je ze nergens vinden', schrijft iemand.

Drent is net in de categorie longgeneeskunde verkozen tot Mednet Toparts 2011. Medisch specialisten konden aangeven aan welke collega binnen hun eigen specialisme, zij hun dierbaren zouden toevertrouwen. Rond de 1300 artsen brachten hun stem uit.

Het vakgebied van Drent beslaat sarcoïdose, een ziekte waarbij spontaan ontstekingen ontstaan in verschillende organen en weefsels van het lichaam. Vaak worden die veroorzaakt door de (continue) blootstelling aan schadelijke stoffen. Dat is volgens Drent, met het mijnverleden in gedachten, ook exact de reden waarom Limburg een eigen expertisecentrum nodig heeft. „Ik begon met vijf sarcoïdosepatiënten, nu hebben we er vijftienhonderd. Ja, dat is heel veel. Veelal zijn dat moeilijke gevallen.” Mede dankzij haar afdeling wordt de ziekte nu serieus genomen. „Veel mensen met sarcoïdose zijn moe. Niet gewoon moe, maar verschrikkelijk moe. Voorheen stonden zij te boek als 'lui', maar nu worden zij door steeds meer mensen begrepen.” Al kost dat veel tijd, erkent Drent. „In mijn vakgebied stel je niet zomaar even een diagnose. Je bent een detective, je moet veel zoeken naar aanwijzingen. Panklare oplossingen kun je niet aanreiken. Wat zou de oorzaak van iemands klachten kunnen zijn? Je moet doorvragen. Misschien heeft een patiënt op zijn werk niet met schadelijke stoffen te maken, maar wel in zijn vrije tijd. Het is de kunst om daar achter te komen. Dat maakt mijn werk zo spannend”.

Nu is het voor Drent tijd om zich op te maken voor het zwarte gat. „Nee hoor. Ik ben hoogleraar interstitiële longziekten aan de UM. Dat blijf ik doen tot aan mijn pensioen. Het inspireert me. Daarnaast blijf ik voorlichting geven en zal ook het tijdschrift van de ild care foundation, *ild care today*, doorgaan. Ik heb nog veel ideeën, maar het is een moeilijke tijd. Als je me binnenhaalt, breng ik nu eenmaal een heel team mee. En dat zal patiënten aantrekken. Dat betekent uitbreiding en dat is met alle veranderingen in het zorgstelsel nu juist niet toegestaan. Het wordt niet eenvoudig. Maar achter de geraniums vind je mij voorlopig niet.” Meer info op www.ildcare.eu